

Možné negativní dopady organizačních změn v bezpečnostních sborech

Anotace: Předložený článek analyzuje možné negativní dopady odvolávání příslušníků bezpečnostních sborů z organizačních důvodů. Častou organizační změnu v bezpečnostním sboru představuje zejména změna požadavků na konkrétní služební místo spočívající ve změně oboru, zaměření vzdělání nebo dalšího odborného požadavku. U bezpečnostních sborů vyjadřuje služební místo organizační a právní postavení příslušníka. Jeho charakteristika by měla vycházet z aktuálních potřeb společnosti, které jsou kladeny na požadované služební místo. Hlavním cílem příspěvku je identifikovat možné negativní dopady, které mohou při těchto změnách v bezpečnostním sboru nastat.

Klíčová slova: organizační změna, služební místo, odvolání, obor a zaměření vzdělání, záloha pro přechodně nezařazené, zákon o služebním poměru, výběrové řízení.

Úvod

Článek vychází z vědeckovýzkumné činnosti v rámci výzkumného směru „*Potřeby a formy posílení kompetencí a spolupráce bezpečnostních subjektů*“ a z jeho dílčího vědeckého úkolu č. 3/1 Policejní akademie České republiky s názvem „*Analýza a očekávaný vývoj kompetencí Policie České republiky a policejně bezpečnostních subjektů ve vybraných oblastech*“.

Úkol je zaměřen do širšího pojetí problematiky vývoje kompetencí činnosti Policie České republiky ve vybraných oblastech činnosti Policie České republiky, a to jak v rámci procesu vzdělávání, problematiky kvalitního výběru příslušníků, adaptačního procesu krátce po nástupu k Policii České republiky a zařazení do přímého výkonu služby, získání dostatečné důvěry od občanů, ale i problematiky trestné činnosti a přestupkového řízení v rámci výkonu služby zejména na základních útvarech Policie České republiky, ve spolupráci s dalšími správními a bezpečnostními subjekty. Všechny bezpečnostní sbory usilují o získání co největší důvěry u občanů, které lze zejména docílit kvalitním výběrem příslušníků, nastaveným systémem vzdělávání, dostatečnou motivací, reakcí na aktuální bezpečnostní problematiku a právní předpisy. Uvedený úkol se týká jak současného stavu, tak možného vývoje této oblasti, a to ve všech kategoriích činnosti ve vztahu k vývoji potřeb Policie České republiky a bezpečnostních subjektů.

Jedním z nejčastějších požadavků na služební místo by měl být stupeň, obor nebo zaměření vzdělání příslušníka. Od roku 2004 (od účinnosti zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů – **dále jen zákon**) probíhají diskuze, zda by měl být u vysokoškolsky vzdělaných příslušníků policie u některých systemizovaných služebních míst, obligatorně požadován obor vzdělání právní nebo bezpečnostně právní (například vyšetřovatel trestné činnosti apod.). Zde je nutno podotknout, že některá úzce specializovaná služební místa tyto systemizované požadavky respektují (například kriminalistický expert Kriminalistického ústavu Praha, pilot letadla na Letecké službě PČR, náměstek krajského ředitele pro ekonomiku apod.).

Cílem tohoto příspěvku je analýza nejčastějších forem odvolávání příslušníků bezpečnostních sborů a identifikace možných negativních dopadů v bezpečnostním sboru způsobenou zejména změnou systemizačních atributů oboru nebo zaměření požadovaného vzdělání. Cílem vědeckého výzkumu bylo vytvoření metodického postupu služebního funkcionáře při rozhodování o systemizační změně spočívající ve změně organizačního a právního postavení příslušníka v bezpečnostním sboru.

K tomu byla provedena analýza soudních rozhodnutí, které jsou uvedeny ve stanoviscích Nejvyššího správního soudu ČR.

1 Změna systemizace v bezpečnostním sboru

Systemizací se rozumí stanovení počtu služebních míst, včetně počtu míst příslušníků zařazených v zálohách a objemu prostředků stanovených státním rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy. Návrh organizační struktury bezpečnostního sboru připravuje ředitel bezpečnostního sboru a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitele bezpečnostního sboru; v případě zpravodajské služby schvaluje organizační strukturu ředitel zpravodajské služby.¹

Zákon postrádá úpravu systemizace služebních míst v užším slova smyslu, označovanou běžně jako systemizace služebních míst bezpečnostního sboru, přestože některé ustanovení zákona, existenci takové systemizace v užším slova smyslu předpokládají. Ustanovení § 19 odst. 1 zmiňuje systemizovanou služební hodnotu, § 22 odst. 5 vyznačení zvláštního oboru nebo zaměření vzdělání v systemizaci služebních míst, § 116 odst. 4, nové ustanovení třídy při změně systemizace, § 198 odst. 1 písm. a) projednání systemizace služebních míst s odborovým orgánem.²

„Odůvodnění rozhodnutí služebního funkcionáře o změně systemizace musí být natolik určité, aby soud mohl jeho úvahu přezkoumat a vyloučit, zda služební funkcionář nerozhoduje svévolně, což v právním státě nelze připustit.“³

Ustanovení § 181 odst. 5 zákona: *„V odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhověl žádosti účastníka v plném rozsahu.“*

2 Zahájení řízení

Pokud jsou splněny podmínky pro odvolání z organizačních důvodů, musí služební funkcionář dle § 178 zákona, zahájit řízení ve věci služebního poměru. Řízení o odvolání příslušníka je zahájeno od doby, kdy služební funkcionář učiní první úkon vůči účastníku. V zákoně však není nikde uvedeno, jakým způsobem by měl služební funkcionář první úkon učinit. Subsidiárně lze aplikovat § 15 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dál jen správní řád)⁴. Pokud se však jedná o úkon následující po rozhodnutí o zrušení služebního místa, měl by zcela jistě o tomto úkonu příslušníka prokazatelně vyrozumět.

„Správní řád (zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení) nepředepisuje formu a náležitosti prvního úkonu správního orgánu vůči účastníku řízení (§ 18 odst. 2 správního řádu). Z povahy věci vyplývá, že se – zejména s ohledem na princip právní jistoty účastníka řízení – musí jednat o úkon (oznámení) adresovaný budoucímu účastníku řízení, z něhož je patrné zahájení správního řízení, jakož i jeho důvod. Absence takového úkonu znamená, že správní řízení nebylo vůbec zahájeno.“

¹ Ustanovení § 4 zákona.

² FIALA, Zdeněk a TOMEK, Petr. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: s komentářem, poznámkami a judikaturou. 3 aktualizované vydání.* Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2019, s. 50-51.

³ Rozhodnutí Městského soudu sp. zn. 7Ad13/2010 ze dne 19. 7. 2012.

⁴ Ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Jednotlivé úkony v řízení se činí písemně, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud to nevylučuje povaha věci. Jednotlivé sdělení v průběhu řízení lze vůči přítomnému účastníku řízení učinit ústně, pokud ten na písemné formě netrvá. Obsah úkonů prováděných jinou než písemnou formou se poznamená do spisu, nestanoví-li zákon jinak.

Pokud prvním úkonem správního orgánu vůči účastníku bylo až doručení rozhodnutí o uložení pokuty, došlo k závažnému porušení procesních práv účastníka, neboť byl takto vyloučen z možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popřípadě navrhnout jeho doplnění ve smyslu § 33 odst. 2 správního řádu.“⁵

Po zahájení řízení má příslušník dle § 174 zákona právo nahlížet do spisu, pořizovat si z něj výpisy, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, nárok na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění. Pokud je tedy tento prvotní úkon veden vůči příslušníkovi, kterému mu má být zrušeno služební místo, ústní formou, je nezbytné tento úkon zaprotokolovat do spisového materiálu, včetně řádného poučení o jeho právech (nahlížení do spisového materiálu, možnost volby právního zástupce, právo navrhopvat a činit důkazy v průběhu řízení, právo vyjádřit se k podkladům, které byly použity pro rozhodnutí apod.).

„Nedostatek formálního doručení oznámení o zahájení řízení (§ 18 odst. 3 správního řádu) je v řízení zhojen, jestliže z vyjádření účastníka k doručované písemnosti je zřejmé a nepochybné, že rozhodnutí přijal a dále činil v řízení úkony, které s jeho zahájením souvisely. S takovým nedostatkem formy nelze spojovat zkrácení účastníka na právech, neboť ten se o úplném obsahu rozhodnutí o zahájení řízení dozvěděl a měl možnost svá procesní práva náležitě uplatnit.“⁶

V bezpečnostní praxi může také docházet k opomenutí tohoto práva příslušníka vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a může být důvodem pro zrušení daného rozhodnutí odvolacím orgánem nebo soudem, neboť se jedná o nepřezkoumatelné rozhodnutí.

„Smyslem § 33 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno; z výzvy správního orgánu k seznámení musí být zřejmé, že shromažďování podkladů bylo ukončeno.“⁷

Služební funkcionář je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí.⁸ Povinností služebního funkcionáře je dodržovat veškeré zásady činnosti správního orgánu. Řízení by mělo být vedeno co nejúčelněji, nejrychleji a nejlevněji. Služební funkcionář musí zjišťovat důkazy svědčící v prospěch i neprospěch účastníka řízení.

„Právě nutnost zachování procesních práv účastníka řízení ve fázi před vydáním rozhodnutí klade na tento úkon služebního funkcionáře nároky do té míry, že zahájení řízení – jeho první úkon ve věci vůči účastníkovi – nesmí být pouhým formálním úkonem. Naopak, musí účastníkovi zajistit skutečnou možnost uplatnění jeho procesních práv, což je projevem

⁵ Rozsudek Nejvyššího správního spis. zn. 5 A 125/2002-53 ze dne 21. 10. 2004 publikován ve sbírce rozhodnutí pod č. 4/2007.

⁶ Rozsudek Nejvyššího správního spis. zn. 7 A 163/2002-53 ze dne 16. 3. 2004 publikován ve sbírce rozhodnutí pod č. 8/2005.

⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu spis. zn. 7A112/2002 ze dne 14. 11. 2003, publikován ve sbírce rozhodnutí pod č. 8/2004.

⁸ Ustanovení § 180 zákona.

jedné ze základních zásad správního řízení: povinnost správního orgánu umožnit dotčeným osobám uplatnit v řízení jejich práva a oprávněné zájmy.“⁹

3 Výběrové řízení

Ohledně zahájení úkonů je **povinností služebního funkcionáře vyhledat příslušníkovi vhodné služební místo**.¹⁰ Pokud není volné vhodné služební místo ve stejné služební hodnosti a příslušník splňuje zákonné atributy dle § 19 zákona, volného služebního místa v podřízené organizační struktuře, vyrozumí odvolávající služební funkcionář jiného služebního funkcionáře, který uvedl do Evidence obsazování služebních míst¹¹ (dále jen „OSM“) volné služební místo stejné služební hodnosti. Služební funkcionář dle zákona, musí obligatorně ustanovit příslušníka, jehož dosavadní služební místo bylo z organizačních důvodů zrušeno. Problém může nastat v tom případě, že již služební funkcionář vyhlásil výběrové řízení dle § 22 zákona. Dle mého názoru může výběrové řízení pokračovat a služební funkcionář tak nemusí odvolaného příslušníka dle § 20 zákona, na volné služební místo ustanovit.

Ustanovit na volné služební místo musí prvotně služební funkcionář příslušníka **ve stejné služební hodnosti**, který je zařazen v záloze po dobu nejméně 1 roku, byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25, anebo § 26 zákona, má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. a) zákona, nebo mu skončilo zproštění výkonu služby. Služební funkcionář musí ustanovit příslušníka ve stejném bezpečnostním sboru, který dosáhl vyšší služební hodnosti, byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 26 odst. 4 zákona, je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 po dobu delší než 1 rok, anebo je zařazen do této zálohy podle § 32 odst. 2., nebo pokud má být vyňat ze zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. b), a nelze ho ustanovit na služební místo ve stejné služební hodnosti. Příslušník musí obligatorně splňovat podmínky dle § 19 zákona.

Pokud nelze dle výše uvedených skutečností příslušníka stejného bezpečnostního na volné služební místo ustanovit, ustanoví příslušníka jiného bezpečnostního sboru, který dosáhl stejnou služební hodnost, byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 1, 2 nebo 3, anebo § 26 odst. 2 zákona nebo je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 zákona, po dobu nejdéle 1 roku. Pokud neustanoví tímto způsobem příslušníka stejného bezpečnostního sboru, ustanoví obligatorně příslušníka jiného bezpečnostního sboru, který byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 26 odst. 4 nebo je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 po dobu delší než 1 rok nebo je zařazen do této zálohy podle § 32 odst. 2 zákona.

*„Vzhledem k tomu, že žalobce byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 1 zákona, byl služební funkcionář povinen postupovat dle § 20 odst. 1 písm. a) bodu 1 téhož zákona tj. **byl povinen ustanovit žalobce na volné služební místo v bezpečnostním sboru.**“*¹²

⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu spis. zn. 6Ads/2008 ze dne 4. 2. 2009.

¹⁰ Ustanovení § 32 zákona.

¹¹ Ustanovení § 3 zákona.

¹² Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2018, čj. 9 Ad 22/2014-52 (uveřejněno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 8/2018).

Pokud není obligatorním způsobem ustanoven příslušník ve shora uvedených důvodech, nastává další fáze výběru vhodného příslušníka na volné služební místo. Tato fáze výběru je obligatorní, ale samotný výběr příslušníka je již fakultativní. Nejčastější způsob obsazení je pokud o to příslušník ve stejné služební hodnosti ve stejném či jiném bezpečnostním sboru (vyjma zpravodajských služeb) sám požádá (§ 25 odst. 3 zákona).¹³

Právní zdůvodnění na tzv. „mezeru v zákoně“, s tím, že když se objeví příslušník v záloze v systému OSM¹⁴ již po vyhlášení nabídkového řízení dle § 20 zákona, nemusí se tak k výběru příslušníka v záloze již vracet. Obligatorní podmínka uvedená § 20 zákona, je povinnost služebního funkcionáře **ustanovit** na volné služební místo příslušníka v záloze. Zákon žádné přeskokování fází při obsazování služebních míst nestanoví, naopak zcela jasně definuje ustanovit příslušníka na volné služební místo, který se v záloze nachází. Z tohoto vyplývá, že je služební funkcionář povinen před ustanovením po výběru vhodného kandidáta dle § 20 zákona, (a to i před ustanovením na volné služební místo) provést v OSM kontrolu, zda se tam nenachází vhodný příslušník v záloze ve stejné služební hodnosti splňující předpoklady dle § 19 zákona.

Pokud se takový příslušník v OSM nachází, je konkrétní služební funkcionář povinen příslušníka v záloze dle § 20 zákona, ustanovit na volné služební místo. Časté pochybení služebního funkcionáře spočívá v opomenutí tohoto úkonu. Všechna volná služební místa bezpečnostních sborů nacházející se v informačním systému OSM jsou rozdělena dle vyhledávacího filtru (dle druhu bezpečnostních složek, tarifních tříd, výběrových řízení apod.). Služební funkcionář si tak musí patřičně volné služební místo dle zákona vyhledat a učinit všechny potřebné kroky k ustanovení na jiné služební místo. Je však zcela bezpochyby, že musí být tento úkon prokazatelný. Pokud se v odůvodněných případech služební funkcionář rozhodne služební místo neobsadit, nemělo by se tak vyskytnout v OSM.

4 Rozhodnutí ve věcech služebního poměru

Pokud se nepovede příslušníka bezpečnostního sboru ustanovit na volné služební místo a jeho služební místo má být zrušeno, musí být příslušník z dosavadního služebního místa odvolán. Odvolání ze služebního místa je forma rozhodnutí služebního funkcionáře, kterým ruší práva a povinnosti příslušníka. Služební funkcionář je povinen zjistit stav věci,

¹³ Další možnosti ustanovit příslušníka ve stejné služební hodnosti dle § 20 odst. 3 zákona (mimo zpravodajské služby) jsou při přijetí do služebního poměru jmenován do služební hodnosti dosažené v předchozím služebním poměru (§ 18 odst. 3 zákona) nebo přijetí do služebního poměru a jmenování do služební hodnosti referent nebo vrchní referent, ustanovení příslušníka stejné služební hodnosti v jiné služební hodnosti (mimo zpravodajské služby), který má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. a), dále lze dle § 20 odst. 3 písm. c) ustanovit příslušníka jiného bezpečnostního sboru, s výjimkou zpravodajské služby, který dosáhl vyšší než požadovanou služební hodnost a který byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 26 odst. 2, nebo dle § 20 odst. 3 písm. d) příslušníka téhož nebo jiného bezpečnostního sboru, s výjimkou zpravodajské služby, který

1. dosáhl služební hodnost o jeden stupeň nižší, než je služební hodnost vrchní referent, asistent nebo vrchní asistent, a byl odvolán z dosavadního služebního místa podle § 26 odst. 3,

2. dosáhl požadovanou služební hodnost a skončilo mu zproštění výkonu služby (§ 215 odst. 6),

3. dosáhl vyšší než požadovanou služební hodnost, je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené po dobu kratší než 1 rok nebo má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. a), a o ustanovení na služební místo požádal.

Podle § 20 odst. 3 písm. e) lze ustanovit příslušníka zpravodajské služby, který dosáhl požadovanou služební hodnost a který byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 4.

¹⁴Podle § 20 odst. 4 zákona se při obsazování volného služebního místa využívá služební funkcionář evidence ministerstva o příslušnících odvolaných ze služebního místa a o příslušnících, kteří požádali o převedení na jiné služební místo. Ředitel bezpečnostního sboru v odůvodněných případech rozhodne, že se volné služební místo dočasně neobsadí.

o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí.¹⁵

Rozhodnutí je úkon služebního funkcionáře v určité věci, jímž se zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určeného účastníka nebo jímž se prohlašuje, že tento účastník má určitá práva a povinnosti a musí být dle zákona v souladu s právními předpisy, musí být vydáno příslušným služebním funkcionářem, musí být dostatečně obsahově určité, musí obsahovat předepsané náležitosti a musí mít vždy písemnou formu.¹⁶ Rozhodnutí musí také obsahovat výrok, odůvodnění a poučení. Pokud nejsou splněny zákonné předpoklady, jedná se o nepřezkoumatelné rozhodnutí. Nejčastější chyby ve výrokové části spočívají v nepřesných nebo chybějících údajích o příslušníkovi, špatný nebo chybějící právní důvod, chybný datum odvolání ze služebního místa apod. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být uvedeny důvody rozhodnutí služebního funkcionáře tzn., že zde musí být uvedeny důvody, které vedli služebního funkcionáře ke zrušení služebního místa.

Žalobce ve své první žalobní námitce měl za zcela nesprávný postup správního orgánu II. stupně, který změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně s odůvodněním, že zcela chybějící výrok o „odvolání žalobce ze služebního místa 1. náměstka ředitele Vězeňské služby České republiky“, tedy základ předmětného rozhodnutí, představuje údajně „zřejmou nesprávnost“, která není „způsobitou atakovat zákonnost napadeného rozhodnutí“, když prý je jednoznačné, že k chybě došlo „omylem při jeho vyhotovení“. Městský soud v Praze žalobci v jeho námitce přisvědčil.

Podle ustanovení § 181 odst. 1 zákona rozhodnutím je úkon služebního funkcionáře v určité věci, jímž se zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určeného účastníka nebo jímž se prohlašuje, že tento účastník má určitá práva a povinnost

Podle ustanovení § 181 odst. 3 zákona věty první zákon rozhodnutí obsahuje výrok, odůvodnění a poučení o odvolání (rozkladu).

Podle ustanovení § 181 odst. 5 zákona v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhověl žádosti účastníka v plném rozsahu.

Podle ustanovení § 190 odst. 8 zákona odvolací orgán je povinen rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději do 90 dnů ode dne jeho podání. Jsou-li pro to důvody, odvolací orgán rozhodnutí změnit nebo zruší a řízení zastaví; jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí.

I v případě, kde je rozhodnutí založeno na správním uvážení (jako je tomu v daném případě), musí být z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, jakými úvahami se správní orgán (služební funkcionář) řídil.

Městskému soudu v Praze je známá judikatura Nejvyššího správního soudu, dle které tvoří správní řízení v zásadě jeden celek od jeho zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí. I tedy řízení ve věcech služebního poměru je ovládáno zásadou jednotnosti řízení.

V daném případě postup, který zvolila ministryně spravedlnosti, nebyl možný vzhledem k tomu, jaké rozhodnutí bylo v prvním stupni vydáno. Městský soud v Praze nesdílí názor,

¹⁵ Ustanovení § 180 odst. 1 zákona.

¹⁶ Ustanovení § 181 zákona.

že vady rozhodnutí služebního funkcionáře, tedy vady prvostupňového rozhodnutí mohly být zhojeny rozhodnutím odvolacího orgánu.¹⁷

Stejně tak by měl služební funkcionář v odůvodnění uvést, jakým způsobem provedl snahu o ustanovení na jiné služební místo ve stejném či jiném bezpečnostním sboru, jak se vypořádal s úvahami, námitkami a s jejich vyjádřením k podkladům řízení. Tato část odůvodnění navazuje na ustanovení (§ 174 zákona), které dává účastníkům řízení právo podávat v průběhu řízení ve věcech služebního poměru návrhy (důkazy) na podporu svých tvrzení. Pokud služební funkcionář některé návrhy (důkazy) na podporu svých tvrzení neakceptuje (například neprovede některé účastníkem navrhované důkazy), musí zdůvodnit, proč tak neučinil nebo proč tak neučinil způsobem navrhovaným účastníkem řízení. Služební funkcionář také musí uvést, že účastníkovi řízení bylo před vydáním rozhodnutí umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a jak se argumentačně vypořádal s vyjádřeními účastníka k podkladům rozhodnutí.¹⁸ Pokud nejsou splněny tyto zákonné podmínky, mělo by být rozhodnutí služebního funkcionáře zrušeno, neboť je rozhodnutí nepřezkoumatelné.

5 Zálaha pro přechodně nezařazené

Zálaha pro přechodně nezařazené zahrnuje zachování služebního poměru příslušníka, který nemůže vykonávat službu na již ustanoveném služebním místě. Důvody zařazení do zálohy jsou uvedeny v § 28 zákona.¹⁹

V záloze pro přechodně nezařazené jsou uvedeni příslušníci zařazení až do doby, než se uvolní odpovídající služební místo a budou moci být ustanoveni na služební místo podle § 20 zákona. Nepodaří – li se do 1 roku od zařazení do zálohy příslušníka (služební poměr na dobu neurčitou) ustanovit na služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnota, jako je služební hodnota dosažená příslušníkem v záloze, umožňuje jej dle § 34 odst. 2 zákona, ustanovit na služební místo, pro které je stanovena služební

¹⁷ Rozsudek Městského soud čj. 8Ad20/2014 ze dne 28. 6. 2016.

¹⁸ TOMEK, Petr. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: s komentářem k l. 7. 2012*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2012, s. 469.

¹⁹ Příslušník vyslán k výkonu k jiné organizační složce státu, právnické nebo fyzické osobě, anebo do zahraničí za účelem plnění úkolů vyplývajících (§ 29 zálaha činná), příslušníkovi bylo uděleno služební volno při denním studiu, je-li jeho studium delší než 12 měsíců (§ 30 zálaha pro studující), příslušník zpravodajské služby, jestliže to vyžaduje důležitý zájem služby (§ 31 zálaha zvláštní), příslušník na dobu neurčitou z důvodů (§ 32 zálaha pro přechodně nezařazené):

a) jehož dosavadní služební místo je v důsledku organizačních změn zrušeno,

b) jemuž zanikla platnost osvědčení, je-li osobou určenou ke styku s utajovanými informacemi,

c) který byl vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující, zálohy zvláštní nebo zálohy neplacené, nebo

d) který pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo.

Speciální skupinu, která může být zařazena do zálohy pro přechodně nezařazené, jsou těhotné příslušnice a příslušníci, kteří v závěru služebního hodnocení dosahují neuspokojivých výsledků ve výkonu služby. Příslušnice může být umístěna v záloze pro přechodně nezařazené pouze do konce devátého měsíce těhotenství a příslušníci, kteří dosahují neuspokojivých výsledků ve službě pouze 3 měsíce

V § 26 odst. 4 zákona je uvedeno: Příslušníka lze též odvolat z dosavadního služebního místa a ustanovit na jiné služební místo, pro které je stanovena o jeden stupeň nižší služební hodnota, jestliže podle závěru služebního hodnocení dosahuje neuspokojivých výsledků ve výkonu služby. Tohoto příslušníka lze zařadit do zálohy pro přechodně nezařazené ve služebním poměru na dobu neurčitou jehož nelze ustanovit na jiné služební místo, pro které je stanovena nižší služební hodnota. V této záloze může být nejdéle po dobu 3 měsíců. Příslušníka z důvodů udělení rodičovské dovolené, anebo uděleno služební volna bez poskytnutí služebního příjmu na dobu delší než 1 měsíc (zálaha neplacené).

hodnost o 1 stupeň nižší, než je stanovena pro služební místo, které zastával před zařazením do zálohy.²⁰

Pokud se přesto odvolaný příslušník vyskytne zařazený v záloze, tak mu zákon umožňuje maximálně jeden rok čekat na vhodné volné služební místo ve stejné služební hodnosti. Příslušníkovi v záloze by mělo být patřičným personálním oddělením poskytnuto heslo do OSM a může tak sledovat obsazování volných služebních míst. Paradoxně se však již po vypsání volného služebního místa do OSM již příslušník přihlásit nemůže, neboť do výběrového řízení se může přihlásit pouze příslušník o jeden stupeň nižší služební hodnosti.²¹ Nezbyvá mu než pozorovat obsazování volných služebních míst a doufat, že některý služební funkcionář bude při obsazování volného služebního místa postupovat dle zákona.

Pokud služební funkcionář neustanovil na volné služební místo příslušníka zařazeného v záloze ve stejné služební hodnosti, který splňoval předpoklady dle § 19 zákona, v době kdy bylo v bezpečnostním sboru volné služební místo a na toto služební místo vybral jiného příslušníka dle § 20 zákona, lze považovat toto ustanovení příslušníka služebním funkcionářem jako za nezákonné.

6 Změny požadavků na služební místo

V praxi velmi často dochází k absenci nebo k účelové záměně některých atributů služebního místa. Jedná se zejména o **stupeň, obor nebo zaměření vzdělání**. Pokud se v poslední době zvyšuje vzdělanost příslušníků bezpečnostních sborů a v § 7 zákona, je uveden minimální stupeň vzdělání v příčinné souvislosti s dobou služební praxe na určité služební místo, je zde zapotřebí také hledat příčinnou souvislost s oborem vzdělání. Pokud je tato souvislost služebním funkcionářem přehlížena, je mnohdy stupeň vzdělání irelevantní.²² Stejně tak jako náměstek pro ekonomiku by měl mít obor vzdělání ekonomie, tak analogicky by měl mít služební funkcionář nebo jeho statutární zástupce pro výkon svých podřízených příslušníků (kteří by měli mít pro svůj výkon také vzdělání bezpečnostně právní, například výuka bezpečnostně právních oborů ve středních školách ministerstva vnitra nebo v Policejní akademii, výkon činnosti vyšetřovatele SKPV, GIBS apod.) vystudovaný obor právní nebo obor bezpečnostně právní. Stejně tak jako je zákonný předpoklad u školského zákona, aby měl učitel vysokoškolské pedagogické vzdělání, měl by být ve výběrovém řízení uveden jako povinný atribut u volného služebního místa uveden dle § 19 zákona, obor vzdělání (zejména u výkonu služebního funkcionáře). Jelikož jsou některé atributy služebního místa v § 19 zákona absentovány nebo účelně neuváděny, může tak docházet k možnému obcházení zákona a dosazení na služební místo konkrétního předem vybraného příslušníka. Pokud je u volného služebního místa stanoven obor vzdělání, je zapotřebí, aby byl tento obor obsažen v samotné systemizaci organizační složky.

Obor nebo zaměření vzdělání musí splňovat příslušník, který je přijímán do služebního poměru na základě výsledků výběrového řízení dle § 25 zákona a ustanovení na služební místo, pro něž je v systemizaci služebních míst zvlášť vyznačen obor nebo zaměření vzdělání.

²⁰ TOMEK, Petr. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: s komentářem k l. 7. 2012*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2012, s. 127.

²¹ Ustanovení § 22 odst. 4 zákona.

²² HABICH, Lukáš, Martin KLOUBEK a kol. *Činnost policejních služeb*. Praha: Policejní akademie ČR v Praze, 2019, s. 192.

Jedná se o výše zmíněný tzv. boční vstup do kariérního způsobu obsazování služebních míst.²³

7 Ustanovení na volné služební místo

Povinností služebních funkcionářů je při zahájení řízení o volném služebním místě ve stejném nebo jiném bezpečnostním sboru ustanovit na toto volné služební místo prvotně dle § 20 zákona příslušníka v záloze, který splňuje zákonné předpoklady uvedené v § 19 zákona. Teprve poté pokud se v OSM nenachází vhodný příslušník v požadované služební hodnosti, lze do OSM vložit tzv. „nabídkové řízení“ daného volného služebního místa dle § 20 zákona. Volné služební místo se tak „nabízí“ příslušníkům stejného nebo jiného bezpečnostního sboru ve stejné služební hodnosti. Pokud není ani tímto způsobem vybrán vhodný kandidát, lze dle § 22 zákona vyhlásit výběrové řízení, do kterého se mohou přihlásit příslušníci na základě splnění podmínek dle § 19 zákona, o to jeden stupeň nižší služební hodnosti. Jestliže ani zde nedojde k vybrání vhodného kandidáta, pro kterého byl v systemizaci pro účely výběrového řízení zvlášť vyznačen obor nebo zaměření vzdělání, lze dle § 22 odst. 4 zákona, vyhlásit výběrové řízení i pro občany mimo bezpečnostní sbor. Tito uchazeči (občani) však musí před výběrovým řízením splňovat podmínky pro přijetí do služebního poměru. Tzn., že nelze vyhlásit výběrové řízení dle § 22 odst. 4 zákona, a přizvat před výběrovou komisí uchazeče (občany), kteří nesplňují předpoklady pro přijetí do služebního poměru podle § 13, 14, 15 zákona. Často dochází ke zneužití zákona, neboť po neúspěšném výběrovém řízení podle § 22 zákona, služební funkcionář opět vyhlásí nabídkové řízení dle § 20 zákona. Po výběrovém řízení by mělo následovat opět výběrové řízení.

8 Odvolání proti rozhodnutí

Účastník může podat odvolání proti rozhodnutí služebního funkcionáře o odvolání ze služebního místa a zařazení do zálohy pro přechodně nezařazené do 15 dnů ode dne jeho doručení. Účastník podává odvolání u služebního funkcionáře, který rozhodnutí vydal. Odvolání nemá odkladný účinek. Služební funkcionář, který napadené rozhodnutí vydal, může rozhodnutí zrušit nebo změnit, jestliže odvolání plně vyhoví.²⁴

Proti tomuto rozhodnutí se může účastník do 15 dnů od doby doručení odvolat.²⁵ Důvody odvolání zákon neuvádí. Prvoinstanční rozhodnutí může být napadeno jak ze zákonných důvodů, tak z důvodů procesních. Odvolání podává u služebního funkcionáře, který vydal prvoinstanční rozhodnutí. Pokud se jedná o ředitele školy či rektora vysoké školy je odvolacím orgánem ministerstvo.²⁶

Podle § 197 odst. 7 zákona: „*Odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, v rozsahu, jaký je uveden v odvolání. Zákonnost přezkoumává v celém rozsahu. K vadám řízení přihlíží jen tehdy, pokud mohly mít vliv na zákonnost nebo správnost napadeného rozhodnutí.*“ Tzn., že zákonnost je přezkoumávána v celém rozsahu a věcná správnost jen v konkrétním napadeném rozsahu odvolání. Lhůta k vyřízení

²³ FIALA, Zdeněk a TOMEK, Petr. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: s komentářem, poznámkami a judikaturou. 3 aktualizované vydání.* Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2019, s. 104.

²⁴ Ustanovení § 90 zákona.

²⁵ Ustanovení § 190 odst. 6 Odvolacím orgánem je služební funkcionář nadřízený služebnímu funkcionáři, který napadené rozhodnutí vydal. Jde-li o rozhodnutí ředitele školy, je odvolacím orgánem ministerstvo, a jde-li o rozhodnutí vedoucího organizační části ministerstva nebo rektora policejní akademie, je odvolacím orgánem ministr vnitra.

²⁶ Srov. ust. § 190 odst. 6 zákona a rozhodnutí Nejvyššího soudu spis. zn. 1 As 31/2015 je odvolacím orgánem ministr vnitra.

je bez zbytečného odkladu, maximálně však 90 dní od doručení odvolání. Řízení by mělo být na základě zásady rychlosti a hospodárnosti vyřízeno co nejrychleji bez zbytečných průtahů, zde je však nutno připomenout, že se jedná o lhůtu pořádkovou.

*„Lze shrnout, že je nezbytné, aby odůvodnění rozhodnutí obsahovalo zákonné náležitosti vyplývající ze zákona o služebním poměru. Jejich **absence může vést ke zrušení, respektive jeho vrácení k novému projednání**. Vždy je nezbytné posuzovat případ od případu, tak, aby byly naplněny základní principy a zásady rozhodování.“²⁷*

S tímto lze však souhlasit jen z části, neboť zákonné podmínky u odvolání proti rozhodnutí pojem „**zrušení a vrácení k novému projednání**“ zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů do 1. 7. 2017 neznal. Do této doby tento právní důvod zrušit a věc vrátit k novému projednání akceptovalo jen usn. § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (zákon o služebním poměru ke správnímu řádu je zákon lex specialis). Do této doby měl odvolací orgán příslušníka povinnost rozhodnout, jsou-li proto důvody, **rozhodnutí změnit, zrušit a zastavit; jinak odvolání zamítnout a rozhodnutí potvrdit**²⁸.

Na tento nesoulad se správním řádem reflektovala změna zákona č. 183/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích s účinností od 1. 7. 2017 bylo v § 190 odst. 8 zákona doplněno: „*Odvolací orgán je povinen rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději do 90 dnů ode dne jeho podání. Jsou-li pro to důvody, odvolací orgán rozhodnutí změni nebo zruší a řízení zastaví, popřípadě rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání služebnímu funkcionáři, který napadené rozhodnutí vydal; jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí.*“

Mezi řádné opravné prostředky proti rozhodnutí služebního funkcionáře patří také rozklad, který může účastník řízení podat proti rozhodnutí ministra vnitra nebo vládou určeného člena. Na rozdíl od odvolání se jedná o prvoinstanční podání.

Proti rozhodnutí o odvolání a rozkladu se nedá již odvolat. Jednou s možností právní obrany je podání žaloby místně příslušnému správnímu soudu. Lhůta k podání správní žaloby je 2 měsíce od doručení rozhodnutí o odvolání.

Proti rozhodnutí o odvolání lze po právní moci rozhodnutí podat také mimořádné opravné prostředky (§ 192 obnova řízení, § 193 přezkumné řízení).

Žalobce ve své první žalobní námitce měl za zcela nesprávný postup správního orgánu II. stupně, který změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně s odůvodněním, že zcela chybějící výrok o „odvolání žalobce ze služebního místa 1. náměstka ředitele Vězeňské služby České republiky“, tedy základ předmětného rozhodnutí, představuje údajně „zřejmou nesprávnost“, která není „způsobilou atakovat zákonnost napadeného rozhodnutí“, když prý je jednoznačné, že k chybě došlo „omylem při jeho vyhotovení“. Městský soud v Praze žalobci v jeho námitce přisvědčil.

V dané věci základním důvodem pro zrušení druhostupňového rozhodnutí je skutečnost, že podle názoru soudu tímto rozhodnutím byla provedena změna rozhodnutí vydaného v I. stupni, tedy změna, která však provedena v podstatě být nemohla. Soud rozhodně nezastává názor, že by touto změnou byla odstraněna jakási pouhá formální vada předmětného prvostupňového rozhodnutí. Toto hodnocení by zcela nepostihovalo podstatu věci.²⁹

²⁷ TOMEK, Petr. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: s komentářem k 1. 7. 2012.

Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2012, s. 469.

²⁸ Ustanovení § 190 zákona (platné do 30. 6. 2017).

²⁹ Rozsudek Městského soudu v Praze vedené pod č.j. 8Ad20/2014 ze dne 28. 6. 2016.

9 Přezkumné řízení

V odvolání (rozkladu), v obnoveném řízení, v přezkumném řízení a o námitkách proti služebnímu hodnocení rozhoduje služební funkcionář na základě návrhu poradní komise. Členy poradní komise jmenuje a pravidla jejího jednání stanoví služební funkcionář, pro kterého poradní komise připravuje návrh rozhodnutí.³⁰

Poradní komise ministra je v současné době zřízena pokynem ministra vnitra č. 52/2016 a poradní komise policejního prezidenta pokynem policejního prezidenta č. 281/2017. Do poradní komise jsou ustanoveni zejména nejzkušenější odborníci v oblasti správního práva a zákona. Dle mého názoru by to měli být převážně zaměstnanci ve služebním poměru dle zákona nebo dle zákona č. 234/2014 Sb., zákon o státní správě, nebo uznávaní odborníci na danou problematiku. Domnívám se, že výběrem jiné složení komise by mohla být narušena objektivnost a správnost podkladů pro rozhodnutí služebního funkcionáře. Funkce člena poradní komise je funkce s poměrně vysokou pravomocí provádět kompletní důkazní řízení v rámci řádných opravných a mimořádných opravných prostředků, doporučuje služebnímu funkcionáři včetně ministra vnitra podklady a doporučení pro rozhodnutí, které mohou rušit nebo měnit služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů. Lze si asi těžko představit státního zástupce, správní orgán nebo dokonce příslušníka Policie ČR stanoveného ad hoc mimo daný resort, který by v této věci pracoval pro stát na základě Dohody o provedení práce, popřípadě o provedení činnosti. Závěry poradních komisí mají pouze doporučující charakter, ale při spojení s neznalostí zákona má někdy zcela rozhodující charakter (poradní komise tak velmi často nemají doporučující charakter, ale rozhodující). V praxi tedy můžeme najít zcela identické doporučení poradní komise s rozhodnutím služebního funkcionáře.

Pokud k tomuto zjištění připustíme, že jeden z členů poradní komise uvede v doporučení například nezákonné zrušení rozhodnutí (myšleno před 1. 7. 2017) spočívající zrušením rozhodnutí a vrácení věci k projednání služebnímu funkcionáři (který rozhodnutí vydal v I. stupni) může být doporučení posouzeno zcela mimo zákon.

Závěr

Z provedené analýzy zcela bezpochyby dochází nejen k hmotně právní nebo procesně právní chybovosti při odvolávání příslušníků bezpečnostních sborů, ale některé organizační změny nejsou zcela v souladu s aktuálními potřebami bezpečnostní praxe. Jedná se zejména o úmyslné změny systemizace, s cílem změnit charakteristiku služebního místa v případě potřeby ustanovení jiným příslušníkem, který nově předem nastavené změny splňuje (nejčastěji obor nebo zaměření vzdělání).

Jsem přesvědčen, že pokud by některá systemizovaná služební místa měla předem dané charakterizované předpoklady uvedené v ust. § 19 zákona, nemuselo by tak docházet při odvolání příslušníků k některým soudním sporům. Domnívám se, že 17 let po účinnosti zákona **je zapotřebí u některých služebních míst obligatorně nastavit obor vzdělání**. Při novém výběrovém řízení a ustanovení na služební místo, by tak byly předem zcela jasné podmínky výběrového řízení a nedocházelo by k častým změnám. Pokud však na základě potřeby nastane změna základních atributů charakterizovaného služebního místa, je potřeba dodržet zákonný postup.

Některá služební místa jsou charakterizovaná dobou služby a stupněm vzdělání a představují tak obligatorní podmínku při výběrovém řízení. Otázkou tedy zůstává, zda u některých služebních míst tento stupeň vzdělání ze zákona, nevypustit. Jedná se zejména o příslušníky, s dobou služby například přes 15 - 20 let, kteří mají dle mého

³⁰ Ustanovení § 194 zákona.

názoru dostatečné předpoklady pro výkon služby například vyšetřovatele na Službě kriminální policie a vyšetřování nebo na některé funkce na základních útvarech policie. Navrhuji tedy možnost tyto zákonné podmínky obligatorně uvést na všech vybraných služebních místech (včetně manažerských) nebo u některých vybraných služebních míst vypustit stupeň vzdělání po dosažení určité doby služby. S čím zcela nemohu souhlasit, je, aby byl v zákoně uveden stupeň vzdělání a nebyl tam uveden obor vzdělání. Poté se mnohdy stává, že máme služební místa v přímém výkonu služby obsazeny absolventy pedagogické fakulty, lesní a dřevařské fakulty apod.

Výše uvedeným možným pochybením služebních funkcionářů při odvolávání příslušníků na základě organizačních změn, mnohdy dochází k neúčelnému vynakládání finančních prostředků na vrub majetku státu v řádech několika desítek tisíc korun. Pochybení služebních funkcionářů spatřuji zejména v neznalosti zákona.

Dle zákona, služební funkcionář odpovídá bezpečnostnímu sboru za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením povinností při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním. U některých pravomocných rozhodnutí, kde je uvedeno, že služební funkcionář porušil zákon, je nutno zmínit možnou regresivní úhradu (majetkovou i nemajetkovou), která může být vymáhána státem za již uhrazenou škodu.

Literatura

FIALA, Zdeněk a TOMEK, Petr. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: s komentářem, poznámkami a judikaturou. 3 aktualizované vydání.* Olomouc: ANAG, 2019. Nakladatelství ANAG. ISBN 978-80-7554-234-2.

HABICH, Lukáš, Martin KLOUBEK a kol. *Činnost policejních služeb.* Praha: Policejní akademie ČR v Praze. 2019. ISBN 978-80-7251-481-6.

HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo.* Obecná část. 9. vyd. Praha: C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-624-1.

JEMELKA, Luboš. *Správní řád: komentář.* 6. vydání. V Praze: C. H. Beck, Beckova edice komentované zákony. 2019. ISBN 978-80-7400-751-4.

PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou.* Praha: Leges. 2015.

POTĚŠIL, Lukáš, David HEJČ, Filip RIGEL a David MAREK. *Správní řád.* Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2015. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-598-5.

TOMEK, Petr. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů s komentářem. 2. aktualizované vydání.* Praha: Anag, 2012. 462 s. ISBN 978- 80-7263-752-2.

Rozhodnutí Městského soudu sp. Zn. 7Ad13/2010 ze dne 19. 7. 2012.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu spis. zn. 1 As 31/2015 ze dne 17. 2. 2016.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2018, čj. 9 Ad 22/2014-52 publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 8/2018.

Rozsudek Městského soudu v Praze vedené pod č.j. 8Ad20/2014 ze dne 28.6.2016.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu spis. zn. 6Ads/2008 ze dne 4. 2.2009.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu spis. zn. 7A112/2002 ze dne 14. 11. 2003 publikován ve sbírce rozhodnutí pod č. 8/2004.

Rozsudek Nejvyššího správního spis. zn. 5 A 125/2002-53 ze dne 21 10. 2004 publikován ve sbírce rozhodnutí pod č. 4/2007.

Rozsudek Nejvyššího správního spis. zn. 7 A 163/2002-53 ze dne 16. 3. 2004 publikován ve sbírce rozhodnutí pod č. 8/2005.

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.

Keywords: Organizational change, job position, dismissal, field and specialisation of education, advance of salary for the temporarily reserve officers, Public Service Act, selection procedure.

Summary

The presented article analyses the possible adverse effects of the dismissal of members of the security forces due to organizational issues. A frequent organizational change in the security corps resides mainly in the changed requirements for the specific position concerning the modification in the specialty, specialisation of education and training, or other professional demands. Its characteristics should be based on the current needs of the company for the required position. The paper aims at identifying the possible negative impact that may occur during these changes in the security forces.

*plk. v. v. Mgr. Lukáš Habich, PhD.
Katedra policejních činností
Policejní akademie ČR v Praze
e-mail: habich@polac.cz*

Recenzenti: doc. JUDr. Boris Löffler, PhD., doc. JUDr. Robert Odler, PhD.